

Каплиця Примирення

Євангелістська Громада Примирення

У цій округлій череп'яній будівлі можна з перших же хвилин відчутти особливу місцеву атмосферу. Бідність будівельного матеріалу, проста архітектурна форма і нехитре оздоблення свідчать про те, що капела передусім є надхненим простором. Іззовні це непомітно, капелу необхідно віднайти для себе. Здебільшого відвідувачі помічають, що вони потрапили до кірки, лише коли вступають до її заокруглого приміщення. Вони занурюються у тишу, бачать сучасний хрест поруч із доступним глиняним вітварем з відкритою біблією.

У неділю в першій половині дня тут збирається для богослужінь євангелістська Громада Примирення. Також сюди учащують і гості. У середині церкви, архітектура якої створює відчуття простору, відкритості, але й близькості людей, виконуються традиційні і сучасні церковні пісні. Тут проходять обряди хрещення, причастя, вінчання. Іноді саме тут скорботні прощаються з близькими, що нещодавно пішли з життя.

Часто молитви громади тісно пов'язані з навколишньою реальністю: з подіями щоденного життя, з тими новими стінами, що будуються і продовжують існувати у багатьох країнах світу. Тут, де проходила колись прикордонна смуга, поминаються жертви цього кордону. Заупокійні служби, що відбуваються з вівторка по п'ятницю о 12 годині дня, мають нагадати про долю кожного з 138 загиблих при спробі перетнути Берлінський Мур. Ці молебни завершуються по суботах о 12 годині дня відправою, де читається також літанія про примирення міста Ковентрі. Капела на території меморіального комплексу Berliner Mauer (Берлінський Мур) входить з 1999-го року до складу міжнародного співтовариства громад Нагелькройц, яке взялося прикладати зусилля задля встановленню миру й примирення між народами. Під час суботніх богослужінь регулярно поминаються долі біженців, що гинуть сьогодні на кордонах Європейського Союзу.

Каплиця стає громадським місцем пам'яті у річницю зведення Муру, 13 серпня, й у роковини «падіння» Муру, 9 листопада. У ці дні тут зустрічаються представники Берлінського Сенату і парламенту Берліна, члени Федерального уряду і послы різних країн. Члени сімей тих, хто загинув під час спроб перетнути Мур, отримують особливі запрошення, як і інституції, що займаються дослідженнями цього періоду історії Німеччини. Каплиця запрошує також і громади, що представляють різні церкви і конфесії.

В архітектурному образі капели з'єднуються біль, пов'язаний з поділом Німеччини, радість мирної революції і щастя возз'єднання. В утрамбованому глеї замішані уламки підірваної неоготичної Церкви Примирення. Сліди колишньої знищеної будівлі можна легко віднайти у цій скромній неопалюваній капелі: уламки дерева і скла, ламанці обпаленого каміння або керамічної плитки.

Колишня церква, що стояла на «смузі смерті», перестала бути доступною для відвідувачів зі Східного і Західного Берліна з 1961 року. У 1985 році, після семилітніх переговорів, її було підірвано за постановою Уряду НДР. Сучасна Капела Примирення не лише носить назву своєї попередниці, збудованої у 1894 р., - в ній зберігаються руїни колишніх стін, «осади спогадів». Вціліла завітарна картина із вельми пошкодженим зображенням Тайної Вечері знаходиться точно там, де вона була у попередній церкві. Фундаментом для нового вітваря стала колишня вітварна плита з пісковцю, вмонтована в глиняну долівку в знак пам'яті про зруйновану церкву.

Богослужіння
кожної неділі,
10:00

Дні пам'яті
загиблих
з вівторка по
п'ятницю, 12:00

Обідня,
по суботах, 12:00

Дні пам'яті,
13 серпня,
9 листопада

Історія
каплиці

Критий зовнішній коридор-прохід запрошує вас затриматися в капелі. Можна роздивлятися візерунки тіней, які прямі дерев'яні планки кидають на освітлену сонцем глиняну стіну. Звідси можна розгледіти знак життя – житнє поле, що простягається по обидві сторони каплиці. Адже засіяна смертю прикордонна смуга Холодної війни у 2005 р. знову стала полем, яке оброблюють для посіву. Біблійна молитва «Отче Наш» набуває тут особливого звучання: «... хліба нашого щоденного дай нам сьогодні; й одпусти нам провини наші...». Завдяки ініціативі товариства «Хліб світу» поле навколо церкви визнали символом примирення у дванадцяти східноєвропейських країнах, які колись перебували за Залізною завісою. Нива на вулиці Бернауер Штрассе стала натхненням для започаткування ще дванадцяти житніх полів, що засіваються на територіях трагічних історичних спогадів від Балтики до Болгарії.

Ми будемо раді, якщо Вам тут, в нашій капелі, вдасться хоча б на мить відчутти душевний спокій. Якщо Ви зацікавлені дізнатися більше про історію і сучасне життя нашої громади, звертайтеся до наших волонтерів чергувальників. Ласкаво просимо на наші заходи, читання, виставки і концерти.

Общинна церковна рада

Подальша інформація:

Канцелярія громади: Бернауер Штрассе 111 · 13335 Берлін,
Тел. 0049-30-463 6034.

eMail: kirche.versoehnung@berlin.de · www.versoehnungskapelle.de

Історичні документи, виставка, дозріла вежа, кафе, туалети;

Інформаційний центр Берлінського Муру · Бернауер Штрассе 111 · 13355 Берлін

Про будівництво кірхи:

Планування будівництва - червень 1996 р.; початок будівельних робіт - травень 1999 р. Урочисте відкриття – у день падіння Берлінського Муру - 9.11.2000. Архітектори: Рудольф Райтерманн / Петер Сассерот. Майстер з глини та земляної архітектури: Мартін Райх, Шлінс, Австрія. Вартість будівництва: 1,9 мільйонів німецьких марок. Будівельний матеріал: 390 тонн трамбованої глини, цегляний щебінь, лляне волокно, дерево. Висота приміщення: 7 метрів. Товщина стін - 60 см.; площа споруди: діаметр - від 10 м. до 14 м. в зоні хорів колишньої церкви; обриси старої церкви позначені знадвору капели. Період спорудження сучасної будівлі: серпень – жовтень 1999 р. за сприянням молоді з організації «Open Houses» (Веймар). 3 дня урочистого відкриття тут побувало два мільйони відвідувачів (станом на 2016 рік).

Оформлення:

Розп'яття (2002 р.) вірменського майстра Чаварча Хачатріана, Берлін; стара вітарна плита, червоний пісковик (1894 р.); вітвар з трамбованої глини (1999 р.); завітварна картина, різьба по дубу (1894 р.); купіль для хрещення і свічки (2011 р.); Хрест Ковентрі (1999 р.). Орган: берлінська майстерня Валькер (1965 р.), педаль і дві клавіатури. Новий, більш відповідний приміщенню інструмент будується в даний час коштом пожертв. Майбутній „Орган примирення“ складатиметься з матеріалів, привезених з чотирьох країн-союзників.

Зовнішня територія: три історичні дзвони, Бохумське об'єднання ливарників (1894 р.).

Скульптура «Примирення», Жозефіна де Восконцелос (1999 р., Великобританія).

Баштовий хрест на житньому полі (1894 р., чавун, деформований через падіння після підриву у 1985 р.). Капітелі і баштовий медальйон (1894 р., пісковик).

Посилання:

www.versoehnungskapelle.de

www.nagelkreuz.org

www.friedensbrot.eu

www.denkwerk-berlin.de/kunstprojekte_roggenfeld.html

www.stiftung-berliner-mauer.de

**Житнє поле
& хліб миру**

Інформація

Данні & факти

